

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 24.05.2018

Αριθμός απόφασης: 2605

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

δ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 29/01/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, κατά των: α) υπ' αριθμ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2012 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2011), β) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2012), γ) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2013), δ) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2014), ε) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2015 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2015), στ) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικ. έτους 2012, ζ) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς

αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικ. έτους 2013, η) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικ. έτους 2014, θ) υπ' αριθ. (άνευ ημερομηνίας έκδοσης) οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 φορολογικού έτους 2014, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις: α) υπ' αριθμ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2012 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2011), β) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2012), γ) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2013), δ) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2014), ε) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2015 (εισόδημα 1/1/2011-31/12/2015), στ) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικ. έτους 2012, ζ) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικ. έτους 2013, η) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικ. έτους 2014, θ) υπ' αριθ./2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 φορολογικού έτους 2014, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 28/12/2017 οικεία έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του ΚΕΦΟΜΕΠ.

6. Το με αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2018 ΕΜΠ/13-04-2018 υποβληθέν στην υπηρεσία μας έγγραφο της προσφεύγουσας με «Επίκληση νέων στοιχείων και νέων πραγματικών περιστατικών επ' ευκαιρία της έκθεσης απόψεων του ΚΕΦΟΜΕΠ επί της ενδικοφανούς προσφυγής μας».

7. Τις απόψεις του ΚΕΦΟΜΕΠ.

8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 29/01/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ οικονομικού έτους 2012, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ποσού 18.175,64 ευρώ πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ύψους 21.810,77 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 39.986,41 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ οικονομικού έτους 2013, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ποσού 30.491,69 ευρώ πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ύψους 32.931,04 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 63.422,73 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ οικονομικού έτους 2014, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ποσού 10.016,40 ευρώ πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ύψους 8.413,78 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 18.430,18 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ φορολογικού έτους 2014, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ποσού 10.890,06 ευρώ πλέον προστίμου άρθρου 58 ΚΦΔ ύψους 5.445,00 ευρώ και τόκων ανακρίβειας ύψους 2.384,91 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 18.719,97 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ φορολογικού έτους 2015, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ποσού 2.640,00 ευρώ πλέον προστίμου άρθρου 58 ΚΦΔ ύψους 1.320,00 ευρώ και τόκων ανακρίβειας ύψους 346,90 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 4.306,90 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν. 3986/2011 του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ οικονομικού έτους 2012, καταλογίσθηκε σε

βάρος της προσφεύγουσας εισφορά ποσού 1.601,04 ευρώ πλέον πρόσθετης εισφοράς ανακρίβειας ύψους 1.921,25 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 3.522,29 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν. 3986/2011 του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ οικονομικού έτους 2013, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εισφορά ποσού 2.700,23 ευρώ πλέον πρόσθετης εισφοράς ανακρίβειας ύψους 2.916,25 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 5.616,48 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν. 3986/2011 του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ οικονομικού έτους 2014, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εισφορά ποσού 1.480,62 ευρώ πλέον πρόσθετης εισφοράς ανακρίβειας ύψους 1.243,72 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 2.724,35 ευρώ.

Με την υπ' αριθμ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν. 3986/2011 του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ φορολογικού έτους 2014, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εισφορά ποσού 661,65 ευρώ πλέον πρόσθετης εισφοράς ανακρίβειας ύψους 144,91 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 806,56 ευρώ.

Οι ως άνω πράξεις εκδόθηκαν συνεπεία της από 28/12/2017 έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του ΚΕΦΟΜΕΠ, η οποία συντάχθηκε βάσει της υπ' αριθμ./2016 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου του ως άνω ελεγκτικού κέντρου, κατόπιν των με αριθμ. Α.Β.Μ. Ε.Ο.Ε. Σ.Σ./2016 και Α.Β.Μ. Ε.Ο.Ε. Ρ.Β./2016 Παραγγελιών του κ. Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, οι οποίες παραδόθηκαν στη φορολογική αρχή μαζί με έναν οπτικό δίσκο (CD) με δεδομένα τραπεζικών λογαριασμών της προσφεύγουσας, σε εκτέλεση της υπ' αριθ. Α.Β.Μ. Ε.Ο.Ε./2013 αρχικής Εισαγγελικής παραγγελίας.

Η φορολογική αρχή από τον έλεγχο που διενήργησε κατέληξε στις ακόλουθες ανά έτος πιστώσεις για τις οποίες συντρέχουν οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 και της παρ. 4 του αρ. 21 του ν. 4172/2013:

ΧΡΗΣΗ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ
2011	2012		40.026,00	9
2012	2013		67.505,78	6
2013	2014		38.524,62	13
2014		2014	33.000,00	8
2015		2015	8.000,00	1
ΣΥΝΟΛΟ			187.056,40	37

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση και εξαφάνιση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων, ισχυριζόμενη ότι:

α) Όσον αφορά τις καταθέσεις μετρητών η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι προήλθαν από προηγούμενες αναλήψεις και είσπραξη ενοικίων και προς τούτο επισυνάπτει στην παρούσα πίνακα με αιτιάσεις για κάθε μία από τις διερευνώμενες ως πρωτογενείς πιστώσεις. Περαιτέρω, σχετικά με τις λοιπές δαπάνες διαβίωσης ισχυρίζεται ότι τα έτη 2011 έως και 2013 δεν απέκτησε κανένα περιουσιακό στοιχείο, για την αγορά του οποίου θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος ότι έκανε χρήση μετρητών. Τέλος, υφίσταται θετική διαφορά από τα ποσά που έχει αναλάβει έναντι των ποσών που έχει επανακαταθέσει και τα αναληφθέντα ποσά όχι απλά υπερκαλύπτουν τις καταναλωτικές δαπάνες καθώς και τις επανακαταθέσεις για τα ελεγχόμενα έτη, αλλά υπερτερούν έναντι αυτών περίπου κατά 52.000,00€ στη χρήση 2011 έως και 96.000,00€ στη χρήση 2012.

β) Όσον αφορά τις πιστώσεις που προέρχονται από την είσπραξη ενοικίων, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο έλεγχος κατά την έρευνα του σχετικά με μέρος των πιστώσεων δεν συνεκτίμησε το γεγονός ότι οι εισπράξεις ενοικίων δεν πραγματοποιούνται πάντα την συμφωνηθείσα χρονική στιγμή δηλαδή ανά μήνα.

γ) Όσον αφορά την πίστωση που αφορά επιστροφή ταμειακής διευκόλυνσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο έλεγχος δεν συνεκτίμησε κατά την έρευνα του ότι λόγω της στενής οικογενειακής φιλίας

του αποβιώσαντος πατέρα της με τον λήπτη της ταμειακής διευκόλυνσης δεν υπεγράφη κάποιο ιδιωτικό συμφωνητικό όπως συνηθίζεται να συμβαίνει μεταξύ στενών οικογενειακών φίλων. Για τον λόγο αυτό επιβεβαίωσε με υπεύθυνη δήλωση τους ισχυρισμούς της, ο λήπτης της ταμειακής διευκόλυνσης, κύριος

δ) Όσον αφορά την πίστωση που αφορά μετάπτωση του λογαριασμού ισχυρίζεται ότι στο ηλεκτρονικό αρχείο με τις κινήσεις των τραπεζικών της λογαριασμών, ο λογαριασμός που εμφανίζεται ως της, στις 25/10/2013 εμφανίζει την εγγραφή χρέωσης με την Περιγραφή Κωδικού Συναλλαγής Τραπεζής ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ και Αιτιολογία Συναλλαγής ΜΕΤΑΦ. ΣΕ ΑΡ.ΛΟΓ. Συνεπώς το ηλεκτρονικό αρχείο πριν την 25/10/2013 εμφανίζει το λογαριασμό ως της τράπεζας αντί του ορθού της Σχετικά με την κατάθεση αυτή παραθέτει το παραστατικό από το οποίο προκύπτει ότι η πίστωση αυτή δεν είναι πρωτογενής αλλά προέρχεται από μετάπτωση της σε κατά την συγχώνευση τους.

Επειδή στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994, όπως ίσχυε κατά τη χρήση 2011, ορίζεται:

«3. Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4.

Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή στην ΠΟΛ. 1095/29.4.2011 «Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» ορίζεται:

«1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: « Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχων της Γ.Γ.Δ.Ε. με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας» αναφέρεται:

«.....

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από

επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

.....

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η **αποδεδειγμένη επανακατάθεση** μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή στην ΠΟΛ 1175/16-11-2017 του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. μεταξύ άλλων ορίζεται:

«2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

.....
5. Ειδικότερα, σχετικά με τον έλεγχο υποθέσεων για προσαύξηση περιουσίας παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφη αντιμετώπιση των υποθέσεων:
5.1. Ως προς τον χρόνο μεταξύ ανάληψης και επανακατάθεσης ισχύουν τα αναγραφόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφό μας.

.....
5.4..... Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.»

Επειδή στην υπό εξέταση περίπτωση η αρμόδια φορολογική αρχή εξέτασε τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, τοποθετήθηκε επί των ειδικότερων αιτιάσεων που αυτή προέβαλε με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή και πρότεινε την μερική αποδοχή και τροποποίηση των προσβαλλομένων πράξεων. Ειδικότερα, όπως αποτυπώνεται στο συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο της παρούσας, έκρινε ότι αιτιολογούνται ορισμένες από τις χαρακτηρισθείσες ως πρωτογενείς πιστώσεις και πρότεινε την αποδοχή ορισμένων εκ των ισχυρισμών της και ειδικότερα:

1) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **4.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 15.500,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 28/1/2011 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα (βλ. σχετ. 1 και 1α, είδος λογαριασμού και αιτιολογία ανάληψης από το ηλεκτρονικό αρχείο των τραπεζικών δεδομένων). Διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 15.500,00€ διαφύλαξα το ποσό των 11.500,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 28/1/2011 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 15.500,00€ (3 X 5.000€ και 5 X 100€) από την ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα σε τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο ήταν συνδικαιούχος (κύριος δικαιούχος και πρώτο όνομα ήταν ο πατέρας της). Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 28/1/2011 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην με αριθμό: ποσού 4.000,00€, από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού της λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

2) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **3.000,00 €**, κρίθηκαν **απορριπτές** οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας καθόσον: «επικαλείται χρηματική διευκόλυνση μεταξύ ιδιωτών, του συνδικαιούχου στον τραπεζικό λογαριασμό αποβίωσαντα πατέρα της και του οικογενειακού τους φίλου Η προσφεύγουσα όμως προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την πίστωση ποσού 3.000,00€ σε τραπεζικό της λογαριασμό την 25/2/2011, δεν προσκόμισε τα εξής δικαιολογητικά έγγραφα: 1. Ιδιωτικό Συμφωνητικό για την παροχή -

λήψη της χρηματικής διευκόλυνσης ή άλλο ισοδύναμο αποδεικτική αξίας έγγραφο που να φέρει βεβαία ημερομηνία (προϋπέρη της ημερομηνίας 25/2/2011, η οποία αποτελεί την ημερομηνία επιστροφής του κεφαλαίου της χρηματικής διευκόλυνσης από τον δανειζόμενο στον δανειστή). 2. Τραπεζικό παραστατικό από λογαριασμό του και το οποίο να προκύπτει η ανάληψη - εκταμίευση του ποσού που χορηγήθηκε στον , αντίγραφο του τραπεζικού *Extrait* του λογαριασμού του αντισυμβαλλόμενου προσώπου, , στον οποίο χορηγήθηκε το ποσό της εξεταζόμενης πίστωσης (π.χ. σε περίπτωση παράδοσης μετρητών απ' ευθείας).»

3) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **10.826,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από: α) είσπραξη ενοικίου για την περίοδο δ' τριμήνου 2010, λόγω μίσθωσης ακινήτου μου στην δτ δ/ση δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. το αρχικό ποσό είσπραξης για τον ήταν 8.276,30 στο οποίο έγινε παρακράτηση 20% από τη ΔΟΥ Αμαρούσιου για χρέη. το ποσό της παρακράτησης ήταν 8.276,30 x 20% = 1.655,26 όπως εμφανίζεται στην συνημμένη εκτύπωση της ΔΟΥ Αμαρούσιου για την ημερομηνία 21/3/2011. το τελικό ποσό για είσπραξη 8.276,30 - 1.655,26 = 6.621,04. β) το αρχικό ποσό είσπραξης για την ήταν 24.006,96 στο οποίο έγινε παρακράτηση 20% από τη Δ.Ο.Υ. Αμαρούσιου για χρέη. το ποσό της παρακράτησης ήταν 24.006,96 x 20% = 4.802,00 όπως εμφανίζεται στην συνημμένη εκτύπωση της Δ.Ο.Υ. Αμαρούσιου για την ημερομηνία 21/3/2011. το τελικό ποσό για είσπραξη 24.006,96 - 4.802,00 = 19.204,96. στις 15/3/2011 εκδόθηκαν 2 τραπεζικές επιταγές: α) Νο σε διαταγή ποσού 6.621,04€ η οποία εισπράχθηκε στις 21/3/2011 και β) Νο σε διαταγή ποσού 19.204,96€ η οποία εισπράχθηκε στις 21/3/2011. εν συνεχεία από το σύνολο των 2 επιταγών 19.204,96+6.621,04=25.826,00€ ποσό 10.826,00€ κατατέθηκαν στον παρών λογαριασμό και τα υπόλοιπα 25.826,00-10.826,00=15.000,00€ τα εισέπραξα σε μετρητά. (βλ. σχετ. 104, αποτελούμενο από 11 φύλλα).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του υπ' αριθμ. 18/2011 Χρηματικού Εντάλματος της Περιφέρειας Αττικής με δικαιούχο τον πατέρα της προσφεύγουσας (.....), με αιτιολογία: "ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ Δ' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2010, 2ου ΕΠΑ.Λ." ποσού: 8.276,30€. Προσκόμισε επίσης η προσφεύγουσα το σώμα της από 15/3/2011 τραπεζικής επιταγής της ποσού: 6.621,04€, σε διαταγή του πατέρα της προσφεύγουσας. Προσκόμισε επίσης φωτοαντίγραφο του από 21/3/2011 τραπεζικού παραστατικού της , ένταλμα πληρωμής - εντολής - επιταγής ποσού 6.621,04€, με εντολέα και δικαιούχο τον (πατέρα της). Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του υπ' αριθμ./2011 Χρηματικού Εντάλματος της Περιφέρειας Αττικής με δικαιούχο τη προσφεύγουσα, με αιτιολογία: "ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ Δ' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2010, 2ου ΕΠΑ.Λ." ποσού: 24.006,96€. Προσκόμισε το σώμα της από 15/3/2011 τραπεζικής επιταγής της ποσού: 19.204,96€, σε διαταγή της προσφεύγουσας. Προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 21/3/2011 τραπεζικού παραστατικού της στο λογαριασμό , γραμμάτιο είσπραξης ποσού 10.826,00€, με εντολέα και δικαιούχο τον πατέρα της προσφεύγουσας.»

4) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 1.000,00€ στις 18/4/2011 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.2 και 2α , παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης και είδος λογαριασμού).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 18/4/2011 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 1.000,00€ από την "....." (ένταλμα πληρωμής), από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό: , λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα σε τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο ήταν η ίδια συνδικαιούχος (κύριος δικαιούχος και πρώτο όνομα ήταν ο πατέρας της), προκειμένου να πληρώσει την με αριθμ.

..... κάρτα στην ίδια Τράπεζα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 18/4/2011 απόδειξης πληρωμής κάρτας (γραμματίου είσπραξης) στην "....." με αριθμό:, ποσού 1.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πληρωμή κάρτας της "....." με κατάθεση μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιο είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

5) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **6.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από το υπόλοιπο των χρημάτων ποσού 15.000,00 που είχα στην είχα στην κατοχή μου σε μετρητά (βλέπε αιτιολογία με α/α 392).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κατάθεση μετρητών ποσού 6.000,00€ την 18/5/2011, προέρχεται από τα 15.000,00€ που εισέπραξε σε μετρητά την 15/3/2011 (25.826,00-10.826,00=15.000,00€) και δεν προσκόμισε κανένα τραπεζικό παραστατικό ανάληψης ή κατάθεσης μετρητών προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς στον έλεγχο την πίστωση ποσού 6.000,00€ σε τραπεζικό της λογαριασμό την 18/5/2011. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς", βάσει του πίνακα αναλήψεων μετρητών από ΑΤΜ ΤΡΑΠΕΖΩΝ που προσκόμισε με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, προκειμένου να παρουσιάσει το ύψος των κεφαλαίων που έχει αναλάβει σε μετρητά, έναντι των καταθέσεων μετρητών τις χρήσεις 2011 έως και 2013 και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2012 (χρήση 2011) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

6) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 6.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 23/5/2011 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ. 3, παραστατικό ανάληψης με ώρα 11:29:01 και ώρα κατάθεσης στις 13:17 από το ηλεκτρονικό αρχείο των τραπεζικών δεδομένων και είδος λογαριασμού). Διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 6.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 5.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 23/5/2011 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 6.000,00€ από τη Τράπεζα "....." (δελτίο ανάληψης), αρ. λογαριασμού: με δικαιούχο την ίδια, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα σε τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο ήταν η ίδια δικαιούχος. Όμως η προσφεύγουσα προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την από 23/5/2011 κατάθεση μετρητών δεν προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 23/5/2011 απόδειξης πληρωμής κάρτας (γραμματίου είσπραξης) στην

"....." με αριθμό:, ποσού 1.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Να προκύπτει δηλαδή ξεκάθαρα ότι πρόκειται για πληρωμή κάρτας της "....." με κατάθεση μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Να προκύπτει επίσης ποιο είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς." και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2012 (χρήση 2011) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

7) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.200,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή δεν είναι πρωτογενής αλλά προέρχεται από προηγούμενες αναλήψεις καθώς και από εισπράξεις ενοικίων σε μετρητά, τα οποία είχα στην κατοχή μου. (βλ. πίνακα αναλήψεων και καταθέσεων μετρητών στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου μας σελ.24).» Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα τραπεζικό παραστατικό ανάληψης ή κατάθεσης μετρητών προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς στον έλεγχο την πίστωση ποσού 1.200,00€ σε τραπεζικό της λογαριασμό την 9/8/2011. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς", βάσει του πίνακα αναλήψεων μετρητών από ΑΤΜ ΤΡΑΠΕΖΩΝ που προσκόμισε με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, προκειμένου να παρουσιάσει το ύψος των κεφαλαίων που έχει αναλάβει σε μετρητά, έναντι των καταθέσεων μετρητών τις χρήσεις 2011 έως και 2013 και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2012 (χρήση 2011) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

8) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **10.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 15.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 22/12/2011 από το λογ. της τράπεζας (βλ. σχετ 4 και 4α. , παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης). Διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 15.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 5.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 22/12/2011 δελτίου κατάθεσης στη Τράπεζα "....." με αριθμό:, ποσού 10.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού της στον οποίο είναι δικαιούχος, λόγω κατάθεσης μετρητών (6 X 500€ και 100 X 200€ και 40 X 50€), τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης προσκόμισε φωτοαντίγραφο του τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 15.500,00€ από την ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό:, με ανάληψη μετρητών από τη προσφεύγουσα από τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο ήταν δικαιούχος.»

9) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2011 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **3.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από το υπόλοιπο ποσό των 5.000,00€ που διαφύλαξα στην οικία μου από την ανάληψη ποσού 15.000,00€ στις 22/12/2011 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ. 5, παραστατικό ανάληψης, αιτιολογία ανάληψης από το ηλεκτρονικό αρχείο των τραπεζικών δεδομένων, είδος λογαριασμού και αιτιολογία εγγραφής με α/α αιτήματος 407).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 22/12/2011 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 15.000,00€ από τη Τράπεζα "....." (αποδεικτικό ανάληψης), αρ. λογαριασμού: με δικαιούχο την ίδια, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της ".....", λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Όμως η προσφεύγουσα προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την από 23/12/2011 κατάθεση μετρητών ποσού 3.000,00€, δεν προσκόμισε αντίστοιχα το τραπεζικό παραστατικό κατάθεσης την 23/12/2011, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Να προκύπτει δηλαδή ξεκάθαρα ότι πρόκειται για κατάθεση μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη και να προκύπτει επίσης ποιό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς." και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2012 (χρήση 2011) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

10) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2012 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 1.700,00€ στις 30/1/2012 από το

λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.6 , παραστατικό κατάθεσης, αιτιολογία ανάληψης από το ηλεκτρονικό αρχείο των τραπεζικών δεδομένων και είδος λογαριασμού). Διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 1.700,00€ διαφύλαξα το ποσό των 700,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο της από 2/2/2012 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 1.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πληρωμή κάρτας της Τράπεζας "....." με κατάθεση μετρητών (2 X 50€ και 45 X 20€), τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Όμως η προσφεύγουσα προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την από 2/2/2012 κατάθεση μετρητών δεν προσκόμισε το από 30/1/2012 αντίστοιχο τραπεζικό παραστατικό ανάληψης μετρητών της τράπεζας ".....", από το οποίο τραπεζικό παραστατικό να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς" και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2013 (χρήση 2012) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

11) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2012 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας επιταγής ποσού **19.745,78 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η πίστωση αυτή αποτελείται από την κατάθεση δυο τραπεζικών επιταγών και προέρχεται από είσπραξη ενοικίου: α) στις 4/5/2012 ποσό 17.766,00€ , στο οποίο έχουν αφαιρεθεί κρατήσεις 2%, λόγω μίσθωσης του ακινήτου του ΖΟΥ ΕΠΑΛ η είσπραξη έγινε με την επιταγή Νο στις 4/5/2012 ποσού 14.745,78€ και 2.664,90€ σε μετρητά τα οποία διαφύλαξα στην οικία μου και β) είσπραξη ενοικίου στις 4/5/2012 ποσού 5.000,00€ με την τραπεζική επιταγή Νο λόγω μίσθωσης ακινήτου μου στο ΙΚΑ (βλ. σχετ. , σώματα τραπεζικών επιταγών και κατάσταση πληρωμών μισθωμάτων χορηγηθείσα από τον δήμο). (βλ. σχετ. 105 αποτελούμενο από 8 φύλλα).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 4/5/2012 τραπεζικού παραστατικού της "....." ποσού 19.745,78€, κατάθεσης δύο τραπεζικών επιταγών άλλων τραπεζών, με ημερομηνία αξίας: 9/5/2012, στον τραπεζικό λογαριασμό με αριθμό Προσκόμισε φωτοαντίγραφο το σώματος της υπ' αριθμ. τραπεζικής επιταγής της με ημερομηνία 4/5/2012, ποσού 14.745,78€, σε διαταγή της προσφεύγουσας, με χρέωση τραπεζικού λογαριασμού στην του Δήμου Προσκόμισε επίσης φωτοαντίγραφο το σώματος της υπ' αριθμ. τραπεζικής επιταγής της ημερομηνία 4/5/2012, ποσού 5.000,00€, σε διαταγή της προσφεύγουσας, με χρέωση τραπεζικού λογαριασμού στην του Ι.Κ.Α. Αγίων Αναργύρων.»

12) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2012 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.500,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 3.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 10/05/2012 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ. 7 και 7α, παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης και είδος λογαριασμού) διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 3.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.500,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 10/5/2012 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 3.000,00€ από τη τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα σε τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο ήταν δικαιούχος. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 10/5/2012 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην ΤΡΑΠΕΖΑ με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 1.500,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του λογαριασμού κάρτας: της λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

13) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2012 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **2.700,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή δεν είναι πρωτογενής αλλά προέρχεται από προηγούμενες αναλήψεις καθώς και από εισπράξεις ενοικίων σε μετρητά, τα οποία είχα στην κατοχή μου. (βλ. πίνακα αναλήψεων και καταθέσεων μετρητών στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου μας σελ.38).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα τραπεζικό παραστατικό ανάληψης ή κατάθεσης μετρητών προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς στον έλεγχο την πίστωση ποσού 2.700,00€ σε τραπεζικό της λογαριασμό την 30/7/2012. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς", βάσει του πίνακα αναλήψεων μετρητών από ΑΤΜ ΤΡΑΠΕΖΩΝ που προσκόμισε με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, προκειμένου να παρουσιάσει το ύψος των κεφαλαίων που έχει αναλάβει σε μετρητά, έναντι των καταθέσεων μετρητών τις χρήσεις 2011 έως και 2013 και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2013 (χρήση 2012) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

14) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2012 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **41.560,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή δεν είναι πρωτογενής αλλά προέρχεται από προηγούμενες αναλήψεις καθώς και από εισπράξεις ενοικίων σε μετρητά, τα οποία είχα στην κατοχή μου. διευκρινίζω ότι το μεγαλύτερο μέρος της συγκεκριμένης κατάθεσης προέρχεται από την ανάληψη μετρητών ποσού

55.000,00€ στις 17/5/2012 από το λογαριασμό της τράπεζας (βλ. σχετ.8 και 8α , παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης μετρητών και πίνακα αναλήψεων και καταθέσεων μετρητών στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου μας σελ.39).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 17/5/2012 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 55.000,00€ (100 X 500€ και 100 X 50€) από τη τράπεζα από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της με αριθμό:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα (ταυτοποίηση πελάτη από την Τράπεζα με) σε τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο ήταν δικαιούχος. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο του από 6/9/2012 δελτίου κατάθεσης στην ΤΡΑΠΕΖΑ με αριθμό λογαριασμού:, ποσού 41.560,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού: της λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

15) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2012 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **41.560,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 4.500,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 20/12/2012 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ. 9 και 9α , παραστατικά ανάληψης με ώρα 14:04 και κατάθεσης με ώρα 14:06 και είδος λογαριασμού). Διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 4.500,00€ διαφύλαξα το ποσό των 3.500,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο της από 20/12/2012 απόδειξης πληρωμής κάρτας (ΣΧΕΤΙΚΟ Νο9) στην με αριθμό λογαριασμού κάρτας: , ποσού 1.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πληρωμή κάρτας της Τράπεζας με κατάθεση μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Όμως η προσφεύγουσα προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την από 20/12/2012 κατάθεση μετρητών δεν προσκόμισε το από 20/12/2012 αντίστοιχο τραπεζικό παραστατικό ανάληψης μετρητών, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Σημειώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε το ΣΧΕΤΙΚΟ Νο 9α', ούτε στο φυσικό αλλά και ούτε στο ηλεκτρονικό αρχείο συνημμένων που κατέθεσε με την ανωτέρω ενδικοφανή προσφυγή της. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς" και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2013 (χρήση

2012) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

16) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **5.800,00 €**, κρίθηκαν **απορριπτές** οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας καθόσον: «Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα νεότερο στοιχείο προκειμένου να δικαιολογήσει επαρκώς για το τι ακριβώς αφορά η κατάθεση του ποσού των 5.800,00€ την 28/2/2013 σε τραπεζικό της λογαριασμό στην ΤΡΑΠΕΖΑ Συνεπώς παραμένει υπό διερεύνηση η κατάθεση του ποσού των 5.800,00€ την 28/2/2013, διότι δεν ταιριάζει με το μηνιαίο μίσθωμα ποσού: 3.118,92€, ούτε καν μειωμένο κατά το χαρτόσημο ποσοστού 3,6%. Άρα η προσφεύγουσα προκειμένου να δικαιολογήσει επαρκώς για το τι ακριβώς αφορά η κατάθεση του ποσού των 5.800,00€ την 28/2/2013 σε τραπεζικό της λογαριασμό στην ΤΡΑΠΕΖΑ, έπρεπε να προσκομίσει ως νεότερα στοιχεία στη Δ.Ε.Δ. τα εξής δικαιολογητικά έγγραφα:

1. Απόδειξη Είσπραξης Ενοικίου και παραστατικό κατάθεσης των μετρητών στην Τράπεζα από τον εκμισθωτή.
2. Αποδεικτικό μεταφοράς του ποσού του ενοικίου (μισθώματος) από τραπεζικό λογαριασμό της μισθώτριας εταιρείας στον ελεγχόμενο λογαριασμό.
3. Φωτοαντίγραφο του σώματος επιταγής σε περίπτωση καταβολής του μισθώματος με επιταγή.»

17) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **2.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 3.140,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 13/5/2013 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.10 και 10α , παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης και είδος λογαριασμού). Διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 3.140,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.140,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο της από 13/5/2013 απόδειξης πληρωμής κάρτας (ΣΧΕΤΙΚΟ Νο 10) στην με αριθμό λογαριασμού κάρτας: , ποσού 2.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πληρωμή κάρτας της Τράπεζας με κατάθεση μετρητών (20 Χ 100€), τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Όμως η προσφεύγουσα προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την από 13/5/2013 κατάθεση μετρητών δεν προσκόμισε το από 13/5/2013 αντίστοιχο τραπεζικό παραστατικό ανάληψης μετρητών, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Σημειώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε το ΣΧΕΤΙΚΟ Νο 10α', ούτε στο φυσικό αλλά και ούτε στο ηλεκτρονικό αρχείο συνημμένων που κατέθεσε με την ανωτέρω ενδικοφανή προσφυγή της. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς" και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2014 (χρήση 2013) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

18) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.500,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 2.500,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 27/6/2013 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ. 11 , παραστατικά ανάληψης, αιτιολογία κατάθεσης από το ηλεκτρονικό αρχείο των τραπεζικών δεδομένων και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 2.500,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 27/6/2013 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για ανάληψη μετρητών (50 X 50€) από κοινό τραπεζικό λογαριασμό με τη μητέρα της προσφεύγουσας στη Τράπεζα ".....". Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Όμως η προσφεύγουσα προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την από 27/6/2013 κατάθεση μετρητών δεν προσκόμισε το από 27/6/2013 αντίστοιχο τραπεζικό παραστατικό κατάθεσης, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση, το είδος της τραπεζικής πίστωσης και να προκύπτει το πρόσωπο του καταθέτη. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς" και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2014 (χρήση 2013) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

19) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 2.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 24/7/2013 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.12 και 12α , παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 2.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 24/7/2013 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 2.000,00€ από τη τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα σε κοινό τραπεζικό λογαριασμό με τη μητέρα της προσφεύγουσας. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 24/7/2013 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 1.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα

από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

20) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **4.530,00 €**, κρίθηκαν **απορριπτές** οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας καθόσον: «*Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα νεότερο στοιχείο προκειμένου να δικαιολογήσει επαρκώς για το τι ακριβώς αφορά η κατάθεση του ποσού των 4.530,00€ την 29/8/2013 σε τραπεζικό της λογαριασμό στην ΤΡΑΠΕΖΑ Συνεπώς παραμένει υπό διερεύνηση η κατάθεση του ποσού των 4.530,00€, διότι δεν ταιριάζει με το μηνιαίο μίσθωμα ποσού: 3.118,92€, ούτε καν μειωμένο κατά το χαρτόσημο ποσοστού 3,6%. Επομένως η προσφεύγουσα προκειμένου να δικαιολογήσει επαρκώς για το τι ακριβώς αφορά η κατάθεση του ποσού των 4.530,00€ την 29/8/2013 σε τραπεζικό της λογαριασμό στην ΤΡΑΠΕΖΑ, έπρεπε να προσκομίσει ως νεότερα στοιχεία στη Δ.Ε.Δ. τα εξής δικαιολογητικά έγγραφα:*

1. Απόδειξη Είσπραξης Ενοικίου και παραστατικό κατάθεσης των μετρητών στην Τράπεζα από τον εκμισθωτή.
2. Αποδεικτικό μεταφοράς του ποσού του ενοικίου (μισθώματος) από τραπεζικό λογαριασμό της μισθώτριας εταιρείας στον ελεγχόμενο λογαριασμό.
3. Φωτοαντίγραφο του σώματος επιταγής σε περίπτωση καταβολής του μισθώματος με επιταγή.»

21) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **2.420,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «*Η κατάθεση αυτή δεν είναι πρωτογενής αλλά προέρχεται από προηγούμενες αναλήψεις καθώς και από εισπράξεις ενοικίων σε μετρητά, τα οποία είχα στην κατοχή μου. (βλ. πίνακα αναλήψεων και καταθέσεων μετρητών στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου μας σελ. 53)*»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «*Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα τραπεζικό παραστατικό ανάληψης ή κατάθεσης μετρητών προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς στον έλεγχο την πίστωση ποσού 2.420,00€ σε τραπεζικό της λογαριασμό την 15/10/2013. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς",* βάσει του πίνακα αναλήψεων μετρητών από ΑΤΜ ΤΡΑΠΕΖΩΝ που προσκόμισε με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, προκειμένου να παρουσιάσει το ύψος των κεφαλαίων που έχει αναλάβει σε μετρητά, έναντι των καταθέσεων μετρητών τις χρήσεις 2011 έως και 2013 και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2014 (χρήση 2013) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

22) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **2.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «*Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 5.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 18/10/2013 από το λογ. της τράπεζας (βλ. σχετ.13 , παραστατικό ανάληψης και αιτιολογία κατάθεσης από το ηλεκτρονικό αρχείο των τραπεζικών δεδομένων).* διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 5.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 3.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου το οποίο επανακατέθεσα στις 18/10/2013 στο λογαριασμό της τράπεζας»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «*Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-*

2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 18/10/2013 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για ανάληψη μετρητών (100 X 50€) από κοινό τραπεζικό λογαριασμό με τη μητέρα της προσφεύγουσας στη Τράπεζα ".....". Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Όμως η προσφεύγουσα προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς την από 18/10/2013 κατάθεση μετρητών δεν προσκόμισε το από 18/10/2013 αντίστοιχο τραπεζικό παραστατικό κατάθεσης, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση, το είδος της τραπεζικής πίστωσης και να προκύπτει το πρόσωπο του καταθέτη. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς" και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2014 (χρήση 2013) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

23) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **3.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από το υπόλοιπο ποσό των 3.000,00€ που διαφύλαξα στην οικία μου από την ανάληψη ποσού 5.000,00€ στις 18/10/2013 από το λογ. πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.14 και 14α , παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης, είδος λογαριασμού και αιτιολογία εγγραφής με α/α αιτήματος 438).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 18/10/2013 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών (αποδεικτικό ανάληψης) ποσού 5.000,00€ (100 X 50€) από τη τράπεζα ".....", από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα σε τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο ήταν συνδικαιούχος με τη μητέρα της. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 18/10/2013 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην ΤΡΑΠΕΖΑ "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας....., ποσού 3.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας της τράπεζας "....." λόγω κατάθεσης μετρητών (60 X 50€), τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

24) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **7.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή δεν είναι πρωτογενής αλλά προέρχεται από προηγούμενες αναλήψεις καθώς και από εισπράξεις ενοικίων σε μετρητά, τα οποία είχα στην κατοχή μου με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. πίνακα αναλήψεων και καταθέσεων μετρητών στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου μας σελ. 53)»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα τραπεζικό παραστατικό ανάληψης ή κατάθεσης μετρητών προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς στον έλεγχο την πίστωση ποσού 7.000,00€ σε τραπεζικό της λογαριασμό την 18/10/2013. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς", βάσει του πίνακα αναλήψεων μετρητών από ΑΤΜ ΤΡΑΠΕΖΩΝ που προσκόμισε με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, προκειμένου να παρουσιάσει το ύψος των κεφαλαίων που έχει αναλάβει σε μετρητά, έναντι των καταθέσεων μετρητών τις χρήσεις 2011 έως και 2013 και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2014 (χρήση 2013) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

25) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **2.130,84 €**, κρίθηκαν **απορριπτές** οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας καθόσον: «Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα νεότερο στοιχείο προκειμένου να δικαιολογήσει επαρκώς για το τι ακριβώς αφορά η κατάθεση του ποσού των 2.130,84€ την 25/10/2013 σε τραπεζικό της λογαριασμό στην ΤΡΑΠΕΖΑ Συνεπώς παραμένει υπό διερεύνηση η κατάθεση του ποσού των 2.130,84€ την 25/10/2013. Σύμφωνα με τα στοιχεία που μας δόθηκαν από την τράπεζα, ως αιτιολογία συναλλαγής αναφέρεται: "ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΑΡ.ΛΟΓ....." και ως περιγραφή κωδικού συναλλαγής τραπεζής αναφέρεται: "Μεταφορά Λογαριασμού". Όμως από κανένα στοιχείο από αυτά που μας έχουν δοθεί δεν προκύπτει ότι ο τραπεζικός λογαριασμός με αριθμό: της, έχει ως δικαιούχο ή συνδικαιούχο την ελεγχόμενη, συνεπώς δεν γνωρίζουμε ποιόν έχει ως δικαιούχο ή συνδικαιούχους ο τραπεζικός λογαριασμός με αριθμό: της Σε αυτή τη περίπτωση η προσφεύγουσα θα μπορούσε να προσκομίσει ως νεότερο στοιχείο στη Δ.Ε.Δ. Τραπεζικό παραστατικό ή Βεβαίωση της με τα οποία να αποδεικνύεται η μεταφορά του εξεταζόμενου ποσού των 2.130,84€ και ποιούς έχει δικαιούχους ή συνδικαιούχους. Σε κάθε περίπτωση η προσφεύγουσα υποστηρίζει τόσο στο από 13/12/2017 υπόμνημά της, αλλά και στην από 29/1/2018 ενδικοφανή προσφυγή της, ότι η κατάθεση αυτή με ημερομηνία 25/10/2013, ποσού 2.130,84€, προέρχεται από ανάληψη την ίδια ημέρα 25/10/2013, ποσού 2.130,84€ από άλλο τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας Τράπεζας με αριθμό Θα μπορούσε λογικά, σε αυτή τη περίπτωση, να πραγματοποιήσει μεταφορά του ποσού των 2.130,84€ από τον ένα λογαριασμό στον άλλο, εφόσον πρόκειται για λογαριασμούς της ίδιας Τράπεζας Σε αυτή τη περίπτωση η προσφεύγουσα θα μπορούσε να προσκομίσει ως νεότερο στοιχείο στη Δ.Ε.Δ. Τραπεζικό παραστατικό ή Βεβαίωση της τράπεζας με τα οποία να αποδεικνύεται η μεταφορά του εξεταζόμενου ποσού των 2.130,84€ στην Τράπεζα Σε κάθε περίπτωση όμως, εφόσον η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κατάθεση αυτή, ποσού 2.130,84€, προέρχεται από προηγούμενη ανάληψη ποσού 2.130,84€ την ίδια ημέρα (25/10/2013), από άλλο τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας Τράπεζας, προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς στη Δ.Ε.Δ. την πίστωση αυτή, θα έπρεπε να προσκομίσει τα εξής δικαιολογητικά έγγραφα: 1. Αποδεικτικά ανάληψης μετρητών ποσού 2.130,84€ της την 25/10/2013, από τα οποία να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Να προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού λόγω ανάληψης μετρητών και όχι για τη χρέωσή του από άλλη αιτία, π.χ. χρέωση λόγω μεταφοράς του ποσού σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό, ή λόγω χρέωσης του τραπεζικού λογαριασμού με

ποσό που διατέθηκε για την εξόφληση υποχρέωσης ή δαπάνης, με μεταφορά και πίστωσή του σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό για την πληρωμή ή για τη χρέωση του λογαριασμού λόγω ανάληψης μετρητών, που όμως διατέθηκαν για την έκδοση επιταγής και δεν διακρατήθηκαν σε μετρητά. 2. Αποδεικτικό κατάθεσης μετρητών ποσού 2.130,84€ της αντίστοιχα ίδια ημέρα (25/10/2013), από το οποίο να προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση - πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Να προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει από προηγούμενη ανάληψη η προσφεύγουσα και όχι για την πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού από άλλη αιτία, ήτοι με την μεταφορά του ποσού από άλλο λογαριασμό, ή με την πίστωση του λογαριασμού με κατάθεση επιταγής. Να προκύπτει επίσης ποιο είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από το ελεγχόμενο πρόσωπο,, ή από τους τυχόν συνδικαιούχους του λογαριασμού, ή από εξουσιοδοτημένο από αυτήν πρόσωπο και όχι από τρίτα πρόσωπα έναντι εκπλήρωσης / εξόφλησης σχετικής υποχρέωσής τους.»

26) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **2.743,78 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από α) την ανάληψη ποσού 2.073,78€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 6/11/2013 από το λογ. της τράπεζας και β) ποσό 670,00€ από προηγούμενες αναλήψεις με σκοπό να εξοφληθεί πρόωρα το δάνειο. (βλ. σχετ. 15 γραμμάτιο είσπραξης, αιτιολογία ανάληψης από το ηλεκτρονικό αρχείο των τραπεζικών δεδομένων και είδος λογαριασμού και σελ. 54 του παρόντος εγγράφου μας).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 6/11/2013 τραπεζικού παραστατικού - Γραμματίου Είσπραξης ποσού 2.743,78€ από τη τράπεζα ".....", από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση και το είδος της κατάθεσης/πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του λογαριασμού με αριθμό της Τράπεζας "....." με αιτιολογία: "ΠΡΟΩΡΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΔΑΝΕΙΟΥ, ΑΝΕΞΟΦΛΗΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ: 2.724,24€ και ΤΟΚΟΙ: 19,54€", με ημερομηνία valeur: 7/11/2013 και τρόπο πληρωμής: ΜΕΤΡΗΤΑ. Επίσης προκύπτει ποιο είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

27) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **3.400,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή δεν είναι πρωτογενής αλλά προέρχεται από προηγούμενες αναλήψεις καθώς και από εισπράξεις ενοικίων σε μετρητά, τα οποία είχα στην κατοχή μου με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. πίνακα αναλήψεων και καταθέσεων μετρητών στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου μας σελ.54).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα τραπεζικό παραστατικό ανάληψης ή κατάθεσης μετρητών προκειμένου να αιτιολογήσει επαρκώς στον έλεγχο την πίστωση ποσού 3.400,00€ σε τραπεζικό της λογαριασμό την 6/11/2013. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: "8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς", βάσει του πίνακα αναλήψεων μετρητών από ΑΤΜ ΤΡΑΠΕΖΩΝ που προσκόμισε με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-

1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, προκειμένου να παρουσιάσει το ύψος των κεφαλαίων που έχει αναλάβει σε μετρητά, έναντι των καταθέσεων μετρητών τις χρήσεις 2011 έως και 2013 και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2014 (χρήση 2013) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

28) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 1.400,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 7/11/2013 από το λογ. της (βλ. σχετ. 16 και 16α , παραστατικά ανάληψης με ώρα 10:58 και κατάθεσης με ώρα 12:56). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 1.400,00€ διαφύλαξα το ποσό των 400,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 7/11/2013 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 1.400,00€ από τη τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών (28 X 50€) από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το τραπεζικό παραστατικό ποιά είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο του από 7/11/2013 δελτίου κατάθεσης στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού:, ποσού 1.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

29) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **3.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 4.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 29/01/2014 από το λογ. της με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.17 και 17α , παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 4.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 29/1/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 4.000,00€ από τη τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών (1 X 500€ και 22 X 100€ και 22 X 50€ και 10 X 20€) από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το τραπεζικό παραστατικό ποιά είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της 29/1/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 3.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιά είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

30) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **3.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 4.500,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 19/3/2014 από το λογ. της με σκοπό να πληρωθεί η

πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.18 και 18α , παραστατικά ανάληψης με ώρα 13:50 και κατάθεσης με ώρα 14:15 και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 4.500,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.500,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 19/3/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 4.500,00€ από τη Τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Τράπεζας "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το τραπεζικό παραστατικό ποιό είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών την 19/4/2014 έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 19/3/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 3.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

31) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **10.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 11.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 4/4/2014 από το λογ. της με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.19 και 19α , παραστατικά ανάληψης με ώρα 13:51 και κατάθεσης με ώρα 14:58 και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 11.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 4/4/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 11.000,00€ από τη Τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Τράπεζας "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το ανωτέρω τραπεζικό παραστατικό για το ποιό είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών την 4/4/2014 έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 4/4/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 10.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

32) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **1.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 1.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 21/5/2014 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.20 και 20α , παραστατικά ανάληψης με ώρα 13:04 και κατάθεσης με ώρα 13:11 και είδος λογαριασμού).»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 21/5/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 1.000,00€ από τη Τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης.

Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Τράπεζας "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το ανωτέρω τραπεζικό παραστατικό για το ποιό είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών την 21/5/2014 έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 21/5/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 1.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

33) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **4.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 5.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 26/6/2014 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.21 και 21α , παραστατικά ανάληψης με ώρα 14:01 και κατάθεσης με ώρα 14:15 και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 5.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 26/6/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 5.000,00€ από τη Τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Τράπεζας "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το ανωτέρω τραπεζικό παραστατικό για το ποιό είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών την 26/6/2014 έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 26/6/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 4.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

34) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **3.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 4.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 7/8/2014 από το λογ. της με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.22 και 22α , παραστατικά ανάληψης με ώρα 13:51 και κατάθεσης με ώρα 14:08 και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 4.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 7/8/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 4.000,00€ από τη Τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Τράπεζας "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το ανωτέρω τραπεζικό παραστατικό για το ποιό είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών την 7/8/2014 έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 7/8/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 3.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική

κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιοό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

35) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **4.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 5.000,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 9/9/2014 από το λογ., της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.23 και 23α, παραστατικά ανάληψης με ώρα 12:52 και κατάθεσης με ώρα 13:02 και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 5.000,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.000,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 9/9/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 5.000,00€ από τη Τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Τράπεζας "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το ανωτέρω τραπεζικό παραστατικό για το ποιοό είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών την 9/9/2014 έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 9/9/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 4.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιοό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

36) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2014 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **5.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από την ανάληψη ποσού 6.500,00€ την ίδια ημέρα ήτοι στις 20/10/2014 από το λογ. της τράπεζας με σκοπό να πληρωθεί η πιστωτική κάρτα. (βλ. σχετ.24 και 24α, παραστατικά ανάληψης με ώρα 11:36 και κατάθεσης με ώρα 12:05 και είδος λογαριασμού). διευκρινίζω ότι από την ανάληψη του ποσού των 6.500,00€ διαφύλαξα το ποσό των 1.500,00€ σε μετρητά στην οικία μου.»

Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Με την υπ' αριθμ. πρωτ.:/2-1-2018 ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα προσκόμισε φωτοαντίγραφο του από 20/10/2014 τραπεζικού παραστατικού ανάληψης μετρητών ποσού 6.500,00€ από τη Τράπεζα ".....", από το οποίο παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική ανάληψη και το είδος της χρέωσης. Προκύπτει δηλαδή, ότι πρόκειται για χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Τράπεζας "....." με αριθμό λογαριασμού:, λόγω ανάληψης μετρητών από τη προσφεύγουσα. Προκύπτει επίσης από το ανωτέρω τραπεζικό παραστατικό για το ποιοό είναι το πρόσωπο που πραγματοποιεί την ανάληψη, δηλαδή ότι η ανάληψη των μετρητών την 20/10/2014 έγινε από τη προσφεύγουσα. Επίσης η προσφεύγουσα προσκόμισε αντίστοιχα, φωτοαντίγραφο της από 20/10/2014 απόδειξης πληρωμής κάρτας στην Τράπεζα "....." με αριθμό λογαριασμού κάρτας:, ποσού 5.000,00€, από το οποίο τραπεζικό παραστατικό προκύπτει η αιτία για την οποία έγινε η τραπεζική κατάθεση/πίστωση και το είδος της πίστωσης την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα. Προκύπτει δηλαδή ότι πρόκειται για πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού κάρτας στη Τράπεζα "....." λόγω κατάθεσης μετρητών, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα από προηγούμενη ανάληψη. Προκύπτει επίσης ποιοό είναι το πρόσωπο του καταθέτη, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών έγινε από τη προσφεύγουσα.»

37) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2015 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **8.000,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Η κατάθεση αυτή προέρχεται από έκδοση τραπεζικής επιταγής ποσού 8.000,00€ την ίδια

ημέρα ήτοι στις 5/11/2015 από το λογ. της τράπεζας (βλ. σχετ.25, 25α, 25β και 25γ, παραστατικό έκδοσης επιταγής, σώμα επιταγής και παραστατικό κατάθεσης επιταγής).»
 Η φορολογική αρχή έκρινε ότι πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός για την εν λόγω συναλλαγή και να γίνει να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα προσκόμισε το τραπεζικό παραστατικό έκδοσης επιταγής, το σώμα επιταγής και το τραπεζικό παραστατικό κατάθεσης της επιταγής.»

Επειδή, βάσει των ανωτέρω, η φορολογική αρχή με βάση την αναλυτική ανά πίστωση αιτιολογημένη αποδοχή ή απόρριψη, κατά περίπτωση, εισηγήθηκε, με την από 02/02/2018 Έκθεση ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΩΝ Απόψεων επί της με αρ. πρωτ./2018 ενδικοφανούς προσφυγής, την τροποποίηση των προσβαλλομένων πράξεων τροποποιώντας τα καταλογισθέντα ανά χρήση ποσά που συνιστούν προσαύξηση περιουσίας ως ακολούθως:

ΧΡΗΣΗ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΨΗ ΚΕΦΟΜΕΠ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
2011	2012		40.026,00	3.000,00
2012	2013		67.505,78	0,00
2013	2014		38.524,62	12.460,84
2014		2014	33.000,00	0,00
2015		2015	8.000,00	0,00
ΣΥΝΟΛΟ			187.056,40	15.460,84

Επειδή η προσφεύγουσα, με την από 13.04.2018 και με αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ/2018, υποβολή και επίκληση νέων στοιχείων και νέων πραγματικών περιστατικών, επικαλείται τα παρακάτω στοιχεία, ως προς το οικ. έτος 2014 (με τα εισοδήματα της διαχειριστικής περιόδου 1/1-31/12/2013) και ως προς την τελική προσαύξηση της περιουσίας ύψους 12.460,00 €, τα οποία ασκούν άμεση επιρροή στο αποτέλεσμα αυτού.

Α) το ποσό της πίστωσης ύψους 5.800,00 στις 28.02.2013 στον λογαριασμό της τράπεζας, δεν αποτελεί μεταφορά από άλλο λογαριασμό όπως εμφανιζόταν στο ηλεκτρονικό αρχείο, αλλά κατάθεση μετρητών από εμένα την ίδια στις 28.03.2013 στον ίδιο ως άνω λογαριασμό, μέσω του λειτουργούντος εντός της τράπεζας μηχανισμού APS (Automated Payment System). Η κατάθεση αυτή προέρχεται από ανάληψη μετρητών ποσού 14.690,00 στις 15.02.2013 από το λογαριασμό της τράπεζας

Β) το ποσό της πίστωσης ύψους 4.530,00 στον λογαριασμό της τράπεζας, αφορά το ίδιο ποσό που μεταφέρθηκε στον πιο πάνω λογαριασμό, από τον λογαριασμό της εταιρείας ‘.....’ στις 29.08.2013, έναντι οφειλόμενων ενοικίων της εταιρείας αυτής προς το πρόσωπό μας, και

Γ) το ποσό της πίστωσης 2.130,84 € αφορά συμψηφιστική πράξη της νέας τράπεζας η οποία με την ολοκλήρωση της απορρόφησης της ανοίγει νέο λογαριασμό, μεταφέροντας σε αυτόν το υπόλοιπο του λογαριασμού αυτού που είχε ανοιχθεί στην Ειδικότερα στην το υπόλοιπο 2.130,84 € του λογαριασμού 51358287 κλείνει και ανοίγεται στην τράπεζα νέος λογαριασμός με το ίδιο ποσό (2.130,84 €) με λογιστική αιτιολογία “Μετάπτωση”.

Προς επίρρωση του παραπάνω ισχυρισμού της, προσκομίζει τα παρακάτω σχετικά έγγραφα:

1. Κίνηση του λογαριασμού
2. Movement inquiry
3. Εκτύπωση κίνησης CD ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π.
4. Παραστατικό ανάληψης μετρητών
5. Movement inquiry
6. Αντίγραφο κίνησης λογαριασμού
7. Αντιστοίχιση λογαριασμών πρώην

Επειδή, σύμφωνα με την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων του ΚΕΦΟΜΕΠ, τα ως άνω προσκομισθέντα στοιχεία δεν είχαν τεθεί στην διάθεση του ελέγχου μέχρι την ημερομηνία σύνταξης της έκθεσης και επομένως δε λήφθηκαν υπόψη ώστε να πραγματοποιηθούν οι αναγκαίες ελεγκτικές επαληθεύσεις και εν τέλει να αξιολογηθούν από τον έλεγχο πριν από την έκδοση των καταλογιστικών πράξεων. Συνεπώς, τα εν λόγω στοιχεία, χρήζουν αιτιολογημένης αξιολόγησης από την Ελεγκτική Αρχή, και η υπηρεσία μας με την υπ' αριθ./2018 Πράξη, ανέπεμψε την υπόθεση στην αρμόδια υπηρεσία (ΚΕΦΟΜΕΠ).

Επειδή το ΚΕΦΟΜΕΠ προέβη σε συμπληρωματικές ελεγκτικές επαληθεύσεις των προαναφερομένων νέων στοιχείων και με το με αρ. πρωτ./2018 έγγραφό του (ΔΕΔ.....ΕΙ/2018), διαβίβασε στην υπηρεσία μας το πόρισμα επί της ως άνω Πράξης Αναπομπής, σύμφωνα με το οποίο:

1) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **5.800,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Το ποσό της πίστωσης ύψους 5.800,00 € στον λογαριασμό της τράπεζας, δεν αποτελεί μεταφορά από άλλον λογαριασμό όπως εμφανιζόταν στο ηλεκτρονικό αρχείο (CD) του ΚΕΦΟΜΕΠ το οποίο είχαμε παραλάβει, αλλά κατάθεση μετρητών από εμένα την ίδια στις 28/2/2013 στον ίδιο ως άνω λογαριασμό, μέσω του λειτουργούντος εντός της τράπεζας μηχανισμού APS (Automated Payment System ή άλλως Κέντρο Αυτομάτων Συναλλαγών). Η κατάθεση αυτή προέρχεται από ανάληψη μετρητών ποσού 14.690,00 € στις 15/2/2013 από τον λογαριασμό της τράπεζας, (βλ. σχετ. Νο 1 κίνηση του ανωτέρω λογαριασμού, σχετ. Νο 2 "Movement Inquiry", σχετ. Νο 3 εκτύπωση κίνησης CD ΚΕΦΟΜΕΠ και σχετ. Νο 4 παραστατικό ανάληψης μετρητών).»

Η φορολογική αρχή έκρινε για την εν λόγω συναλλαγή πρέπει να γίνουν **αποδεκτοί** οι ισχυρισμοί και να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα με την υπ' αριθ. ΔΕΔ ΕΙ/2018 «Επίκληση νέων στοιχείων και νέων πραγματικών περιστατικών επ' ευκαιρία της έκθεσης απόψεων του ΚΕΦΟΜΕΠ επί της ενδικοφανούς προσφυγής» την οποία κατέθεσε στη Δ.Ε.Δ. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), προσκομίζει φωτοαντίγραφο τραπεζικού παραστατικού "movement inquiry" της τράπεζας, όπου αναφέρεται ότι πιστώθηκε την 7/2/2018 (8:19:52'') ο τραπεζικός λογαριασμός της (ενδιάμεσος APS) με αριθμό: με first holder του συγκεκριμένου τραπεζικού λογαριασμού: «ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΣ APS (Automated Payment Systems), με literal : ΚΑΤΑΘΕΣΗ (αιτιολογία συναλλαγής τράπεζας), client account code: του (first holder), λογαριασμός με αριθμό:, με movement origin / co-holders: του Επίσης προσκόμισε φωτοαντίγραφο λογαριασμού της τράπεζας-Υποκατάστημα, όπου εμφανίζεται την 28/2/2013 να πιστώνεται ο τραπεζικός λογαριασμός με περιγραφή συναλλαγής: «ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ' (η περιγραφή του κωδικού συναλλαγής τράπεζας αναφέρει ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ) και σχόλια: "Α.Ρ.Σ." Προσκόμισε επίσης φωτοαντίγραφο του από 15/2/2013 τραπεζικού παραστατικού της ποσού 14.690,00 € (δελτίο ανάληψης) από τον λογαριασμό Συνεπώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κατάθεση του ποσού των 5.800,00 € την 28/2/2013 προέρχεται από ανάληψη ποσού 14.690,00€ την 15/2/2013, τα οποία είχε διακρατήσει η προσφεύγουσα και τα κατέθεσε την 28/2/2013. Προκύπτει επίσης ποιο είναι το πρόσωπο που καταθέτη την 28/2/2013, δηλαδή ότι η κατάθεση των μετρητών (5.800,00€) έγινε από την προσφεύγουσα. Όμως βάσει της εγκυκλίου ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015 του Υπουργείου Οικονομικών: «8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις/καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαθεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις

που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς» και βάσει της Δ.Φ.Ε. του Οικονομικού Έτους 2014 (χρήση 2013) της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει δαπάνη για την απόκτηση είτε κινητής είτε ακίνητης περιουσίας στη συγκεκριμένη περίοδο.»

2) Αναφορικά με την πίστωση με **REC 3341** της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας / 026-026 ποσού **4.530,00 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Το ποσό της πίστωσης ύψους 4.530,00 € στον λογαριασμό της τράπεζας αφορά το ίδιο ποσό που μεταφέρθηκε στον πιο πάνω λογαριασμό της εταιρείας «.....» στις 29/8/2013, έναντι οφειλόμενων ενοικίων της εταιρείας αυτής προς το πρόσωπό μας (βλ. σχετ. Νο 1 και Νο 5)»

Η φορολογική αρχή έκρινε για την εν λόγω συναλλαγή ότι πρέπει να γίνουν **αποδεκτοί** οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας και να διαγραφεί το ποσό του καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα με την υπ' αριθ. ΔΕΔ ΕΙ/13-4-2018 «Επίκληση νέων στοιχείων και νέων πραγματικών περιστατικών επ' ευκαιρία της έκθεσης απόψεων του ΚΕΦΟΜΕΠ επί της ενδικοφανούς προσφυγής» την οποία κατέθεσε στη Δ.Ε.Δ. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), προσκομίζει φωτοαντίγραφο τραπεζικού παραστατικού "Movement inquiry" της τράπεζας, όπου αναφέρεται ότι πιστώθηκε την 29/8/2013 (16:43'') ο τραπεζικός λογαριασμός της με αριθμό: της νομικής οντότητας «.....», με *literal*: ENANTI ENOIKIOY (αιτιολογία τραπεζικής συναλλαγής), *movement origin*: του, *client account code*: του (first holder), λογαριασμός με αριθμό Επίσης προσκόμισε φωτοαντίγραφο λογαριασμού της τράπεζας – Υποκατάστημα, όπου εμφανίζεται την 29/8/2013 να πιστώνεται ο τραπεζικός λογαριασμός με περιγραφή συναλλαγής: «μεταφορά από λογαριασμό» (περιγραφή κωδικού συναλλαγής τράπεζας) και σχόλια: "e-banking"»

3) Αναφορικά με την πίστωση με της χρήσης 2013 στον αρ. λογαριασμού της τράπεζας ποσού **2.130,84 €**, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «Το ποσό της πίστωσης ΠΟΣΟΥ 2.130,84 € αφορά συμψηφιστική πράξη της νέας τράπεζας η οποία με την ολοκλήρωση της απορρόφησης της ανοίγει νέο λογαριασμό, μεταφέροντας σε αυτόν το υπόλοιπο του λογαριασμού αυτού που είχε ανοιχθεί στην Ειδικότερα στην Εμπορική τράπεζα το υπόλοιπο 2.130,84 € του λογαριασμού κλείνει και ανοίγεται στην τράπεζα νέος λογαριασμός με το ίδιο ποσό (2.130,84 €) με την λογιστική αιτιολογία «Μετάπτωση» (από τον έναν λογαριασμό στον άλλο.)»

Η φορολογική αρχή έκρινε για την εν λόγω συναλλαγή πρέπει να γίνει **αποδεκτός** ο ισχυρισμός και να διαγραφεί το ποσό του σχετικού καταλογισμού με την αιτιολογία ότι: «Η προσφεύγουσα με την υπ' αριθ. ΔΕΔ ΕΙ/13-4-2018 «Επίκληση νέων στοιχείων και νέων πραγματικών περιστατικών επ' ευκαιρία της έκθεσης απόψεων του ΚΕΦΟΜΕΠ επί της ενδικοφανούς προσφυγής» την οποία κατέθεσε στη Δ.Ε.Δ. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), προσκομίζει φωτοαντίγραφο «αντιστοίχισης λογαριασμών πρώην» από την – ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ, υπογεγραμμένο από τις υπαλλήλους της Κες και και στο οποίο αντιστοιχίζονται ο αριθμός λογαριασμού της με τον αριθμό λογαριασμού της Επίσης προσκομίζει σε φωτοαντίγραφο: 1) αντίγραφο κίνησης τραπεζικού λογαριασμού για το Α' Εξάμηνο του έτους 2013, 2) αντίγραφο κίνησης τραπεζικού λογαριασμού για το Β' εξάμηνο του έτους 2013 και 3) εκτύπωση κίνησης πελατειακού λογαριασμού της

Επειδή συνεπώς το εισόδημα προερχόμενο από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή και αιτία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 διαμορφώνεται βάσει των ανωτέρω ως ακολούθως:

ΧΡΗΣΗ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΨΗ ΚΕΦΟΜΕΠ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ	ΑΠΟΨΗ ΚΕΦΟΜΕΠ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΠΟΡΙΣΜΑΤΟΣ ΑΝΑΠΟΜΠΗΣ
2011	2012		40.026,00	3.000,00	3.000,00
2012	2013		67.505,78	0,00	0,00
2013	2014		38.524,62	12.460,84	0,00
2014		2014	33.000,00	0,00	0,00
2015		2015	8.000,00	0,00	0,00
ΣΥΝΟΛΟ			187.056,40	15.460,84	3.000,00

Επειδή, για όλες τις προαναφερόμενες πρωτογενείς καταθέσεις στους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας, αποδεχόμαστε τις διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται: α) στην από 02/02/2018 Έκθεση Αιτιολογημένων Απόψεων επί της με αρ. πρωτ./29-01-2018 ενδικοφανούς προσφυγής και β) στο από 30/04/2018 Πόρισμα Συμπληρωματικών Στοιχείων βάσει της υπ' αριθ./17-04-2018 Πράξης Αναπομπής της υπηρεσίας μας, όπως ανωτέρω αναλυτικά απεικονίζονται, οι οποίες είναι νόμιμες, βάσιμες και πλήρως αιτιολογημένες.

Επειδή με το άρθρο 49 παρ. 1, 2 του ν. 4509/2017 ορίζεται:

«1. Η παρ. 17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013 (Α' 170) αντικαθίσταται ως εξής:

«17. Για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως και τις 31.12.2013 επιβάλλεται, αντί του πρόσθετου φόρου του άρθρου 1 του Ν. 2523/1997, πρόστιμο που ισούται με το άθροισμα του προστίμου των άρθρων 58, 58Α παράγραφος 2 ή 59 του παρόντος κατά περίπτωση, πλέον του τόκου του άρθρου 53 του παρόντος, ο οποίος υπολογίζεται από την 1.1.2014 και μέχρι την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, εφόσον αυτό συνεπάγεται επιεικέστερη μεταχείριση του φορολογούμενου. Σε κάθε περίπτωση, μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

2. Οι διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με την παράγραφο 1 του παρόντος, εφαρμόζονται και επί εκκρεμών, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποθέσεων. Ως εκκρεμείς υποθέσεις νοούνται οι υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης ή εκείνες για τις οποίες εκκρεμεί η προθεσμία άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης, καθώς και οι υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί οι σχετικές πράξεις ή αποφάσεις αλλά δεν έχουν κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο. Ως εκκρεμείς νοούνται, επίσης, οι υποθέσεις οι οποίες έχουν συζητηθεί και δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση του δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί μη αμετάκλητη απόφαση αλλά δεν έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο.»

Συνεπώς κατά τον υπολογισμό των πρόσθετων φόρων με την παρούσα Απόφαση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 1 και 2 του ν.4509/2017.

Επειδή, ειδικότερα, η ΠΟΛ. 1003/2018 αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι επί των εκκρεμών υποθέσεων της παρ. 2 του άρθρου 49 του ν. 4509/2017, η εφαρμογή της επιεικέστερης κύρωσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη αυτή, λαμβάνει χώρα με βάση απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή απόφαση των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας. Από τα ως άνω προκύπτει ότι η Δ.Ε.Δ. οφείλει από 01/01/2018 κατά την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών να εφαρμόζει τις συνδυασμένες διατάξεις των παρ. 1 και 2 του ν. 4509/2017 σε κάθε υπόθεση

ασχέτως του αποτελέσματος αυτής και άσχετα από το γεγονός εάν ο προσφεύγων επικαλείται ή όχι την εν λόγω διάταξη.

Επειδή στις διατάξεις του άρθρου 58 του ν. 4174/2013 ορίζεται:

«1. Αν το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση το διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς ως εξής:

α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε (5%) έως είκοσι (20%) τοις εκατό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση.»

Επειδή στις διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 ορίζεται:

«1. Αν οποιοδήποτε ποσό φόρου δεν καταβληθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας καταβολής, ο φορολογούμενος υποχρεούται να καταβάλει τόκους επί του εν λόγω ποσού φόρου για τη χρονική περίοδο από την επόμενη μέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης ή τροποποιητικής δήλωσης καθώς και σε περίπτωση εκτιμώμενου, διορθωτικού ή προληπτικού προσδιορισμού του φόρου, ως αφετηρία υπολογισμού των τόκων λαμβάνεται η λήξη της προθεσμίας κατά την οποία θα έπρεπε να είχε αρχικά καταβληθεί, βάσει του νόμου, ο φόρος που προκύπτει από την εκπρόθεσμη ή τροποποιητική δήλωση ή από την πράξη προσδιορισμού.»

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη **μερική αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης 29/01/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ, και συγκεκριμένα:

Α) την αποδοχή αυτής και την ακύρωση των:

α) υπ' αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2013,

β) υπ' αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2014,

γ) υπ' αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2014,

δ) υπ' αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2015,

ε)/2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικονομικού έτους 2013,

στ) υπ' αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικονομικού έτους 2014,

ζ) υπ' αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. και

Β) τη μερική αποδοχή αυτής και την τροποποίηση των:

α) υπ' αριθμ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης Ν. 3986/2011 οικονομικού έτους 2012 της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. και

β) υπ' αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2012

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης – καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

		ΔΗΛΩΣΗΣ (1)		ΕΛΕΓΧΟΥ (2)		ΔΕΔ (3)		ΔΙΑΦΟΡΑ (3)-(1)		
		ΥΠΟΧΡΕΟΥ	ΣΥΖΥΓΟΥ	ΥΠΟΧΡΕΟΥ	ΣΥΖΥΓΟΥ	ΥΠΟΧΡΕΟΥ	ΣΥΖΥΓΟΥ	ΥΠΟΧΡΕΟΥ	ΣΥΖΥΓΟΥ	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ		140.404,07	0,00	180.430,07		143.404,07		3.000,00	0,00	3.000,00
ΑΥΤΟΤΕΛ.ΦΟΡΟΛΟ.ΠΟΣΑ										0,00
ΦΟΡΟΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΝ ΦΟΡΟΛ.ΠΟΣΩΝ										0,00
ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΠΡΟΣ ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ		140.404,07	0,00	180.430,07	0,00	143.404,07	0,00	3.000,00	0,00	3.000,00
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ		4%		4%		4%				
ΕΙΣΦΟΡΑ		5.616,16	0,00	7.217,20	0,00	5.736,16	0,00	120,00	0,00	120,00
ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΛΟΓΩ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΣ 120%	(1)			1.921,25	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΕΙΣΦΟΡΑ άρθρου 58 του ν.4174/2013	(1)					0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ΤΟΚΟΙ άρθρου 53 του ν.4174/2013(53Χ 0,73%=38,69%)	(1)					46,43	0,00	46,43	0,00	46,43
ΤΕΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ		5.616,16	0,00	9.138,45	0,00	5.782,59	0,00	166,43	0,00	166,43

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΟΙΚ.ΕΤΟΥΣ 2012 ΒΑΣΕΙ ΔΕΔ								
		Ποσά Δήλωσης (1)		Ποσά Ελέγχου (2)		Ποσά Δ.Ε.Δ. (3)		Διαφορά φόρου (3)-(1)
Α. ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΦΟΡΟΣ ΒΑΣΕΙ ΚΛΙΜΑΚΑΣ		ΕΙΣΟΔΗΜΑ	ΦΟΡΟΣ	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	ΦΟΡΟΣ	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	ΦΟΡΟΣ	
ΤΟΥ ΥΠΟΧΡΕΟΥ	Εισόδημα	140.404,07	50.601,83	180.430,07	68.613,53	143.404,07	51.951,83	1.350,00
	Μείωση φόρου		163,94					-163,94
	Υπόλοιπο φόρου (α)		50.437,89		68.613,53		51.951,83	1.513,94
ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ	Εισόδημα	0,00	0,00					0,00
	Μείωση φόρου		0,00		0,00		0,00	
	Υπόλοιπο φόρου (β)		0,00		0,00		0,00	0,00
Επιβάρυνση φόρου αποδείξεων (γ)			0,00		0,00		0,00	0,00
Β.ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ								
Στο ακαθάριστο εισόδημα από ακίνητα (δ)			4.342,47		4.342,47		4.342,47	0,00
ΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ (α) +(β) +(γ) +(δ)			54.780,36		72.956,00		56.294,30	1.513,94
Γ.ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΌ ΤΟ ΦΟΡΟ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ								
1.φορος που παρακρατήθηκε								
1(α)Κινητές αξίες			0,00		0,00		0,00	
1(δ)Μισθωτές υπηρεσίες								
1(ε)από ελευθέρια επαγγέλματα								
2α.Φόρος που προκαταβλήθηκε το προηγ.έτος			26.617,69		26.617,69		26.617,69	
β)ειδικων περιπτωσεων			0,00		0,00		0,00	
Σύνολο εκπτώσεων			26.617,69		26.617,69		26.617,69	
Υπόλοιπο φόρου			28.162,67		46.338,31		29.676,61	1.513,94
Δ.ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΥ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΝΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΑΙ								
1.Προκαταβολή φόρου για το επόμενο έτος			30.129,20		30.129,20		30.129,20	0,00
2.Τέλη χαρτοσήμου στο ακαθάριστο εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων			4.342,47		4.342,47		4.342,47	0,00
3.Εισφορά υπερ ΟΓΑ			868,49		868,49		868,49	0,00
4.Εισφορά ΕΛΓΑ			0,00					
6.Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας (120%) (1)					21.810,77		0,00	1.816,73
6α.Πρόσθετος φόρος άρθρου 58 παρ.1γ του ν.4174/2013 0% (1)							0,00	0,00
6β.Τόκοι άρθρου 53 του ν.4174/2013(53X 0,73%=38,69%) (1)							585,74	585,74
Σύνολο κεφαλαίου Δ			35.340,16	0,00	57.150,93		35.925,90	585,74
Γενικό Σύνολο			63.502,83		103.489,24		65.602,51	2.099,68
Έκπτωση λόγω υποβολής της δήλωσης μέσω διαδικτύου			0,00		0,00		0,00	0,00
Χρεωστικό ποσό φόρου για βεβαίωση			63.502,83		103.489,24		65.602,51	2.099,68

Σημείωση: για την επιβολή πρόσθετου φόρου επί της ως άνω διαφοράς φόρου εισοδήματος επιλέγεται η διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 και 2 του ν.4509/2017, ως επεικότερη καθότι:

	(Α)	(Β)	(Γ)	(Δ)=(Β)+(Γ)	
	ΑΡΘΡΟ 1 Ν.2523/97 120%	ΑΡΘΡΟ 58 ΚΦΔ	ΤΟΚΟΙ ΑΡΘΡΟΥ 53 ΚΦΔ, από 01/01/2014 μέχρι την έκδοση της παρούσης Απόφασης (53 μήνες Χ 0,73% = 38,69%)	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ ΠΑΡ. 1 ΑΡΘΡΟΥ 49 Ν.4509/2017	ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΗ ΚΥΡΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ (Α) και (Δ)
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ	1.816.73	0,00	585,74	585,74	585,74

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΦΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.